

Uit een werk van de heilige Teresa van Avila († 1582) *

Veel heiligen en goede mensen
hebben de weldaden beschreven
die hen ten deel vallen die zich geven
aan de oefening van het inwendig gebed.

Aan wie nog niet met het gebed begonnen is
vraag ik ter liefde Gods :
berooft jezelf niet van zoiets goeds !
Heb geen schrik, verlang ernaar,
ook al ga je niet vooruit
of span je je niet zó in voor de volmaaktheid
dat je de vreugde en geschenken verdient
die God aan de volmaakte mensen geeft;
stap voor stap
zul je de weg naar de hemel leren kennen;
zo je volhardt,
hoop ik op Gods barmhartigheid ;
want niemand
neemt Hem tot vriend zonder beloning.
Naar mijn mening
is het inwendig gebed immers niets anders
dan een onderhoud met een vriend ;
je komt daarom dikwijls en intiem samen met Hem
van wie je weet dat Hij je bemint.

Ook als je meent Hem niet te beminnen,
omdat ware liefde en duurzame vriendschap
gelijkgezindheid eist,
— en je weet dat de Heer zonder fouten is,
terwijl wij vol gebreken,
eigenzucht en ondankbaarheid zijn —
toch mag je niet nalaten van Hem te houden
omdat Hij anders is dan jij.
Het zien echter van de grote waarde
die deze vriendschap voor jou heeft
en de ervaring zijn grote liefde voor jou,
zal je de pijn dragelijk maken
zoveel samen te zijn met Hem
die zó van je verschilt.

*Teresa van Avila, Het boek van haar leven 8,5-9 (16^e e.) In: Innerlijk leven 24, 1970, 359-362
(bij Mt. 7, 7-12)